Si ergo est vilissimus: ergo nō est nobilis: ⁊ hoc tan
git mltos viuētes qui vadūt p̱ terrā: sed quo ad mo
res mortui sunt: sed ista responsio nō videt̄ esse vera:
Sciendū ergo ē q̄ ex parētib⁹ nobilib⁹ q̄nq3 nascit̄
filius nobilis et virtuose viuens. Et iste erit nobilis
scd̄m omēs predictos. Quādoq3 nascit̄ filius repro
bus qui habet mores malos: ex quib⁹ fit infamis et
tunc perdit nobilitatē: vt ĩ.l. prima: et isto casu ver
dicit poeta qui eū appellat vilissimū; q̄nq3 nascit̄ fi-
lius qui nō habet mores nec bonos nec malos: ⁊ for
te est segnis qui nō est operatiu⁹: vel forte demēs vel
furiosus: et isto cāu retinebit nobilitatē.ff. de iudi.l.ce
cus.et.l.cū furiosus et isto casu loquūtur verba illo℞
qui dicunt licet sit ipse modice cōditiōis: et sic repre-
hensio poete eos nō tangit. Uidendū est vtrū dictu3
suū sit bonū q̄ ex natiuitate quis habeat nobilitatē:
et videt̄ q̄ sic: vt hac.l.i.et infra.e.l.senator.et.ff. de se
nato.l.senatoris filiū: et videt̄ expressum ꝓuerbioru3
xvij.c. ibi gloria filiorū patres eorū et ecclesiastes. x.
c. ibi beata ē terra. cuius rex ē nobilis. et exponit glo.
ibi.i. de stirpe regia. In contrariū est Job. xiiij.c. ĩ fi.
vnde dicit q̄ siue nobiles siue ignobiles fuerint filij
eius: non intelliget. Si enim nobilitates transirēt a
parētibus ꝓ certo eorū interesse ignorare nō possent
Preterea que ex natiuitate naturalit̄ habēt: nō p̄nt
tolli p̱ principē: vt insti. de iure naturali. §.ß naturalia
S3 hec p̄t mutari. q2 nubēdo vni plebeio nobil' p̱dit
digitatē: vt h.et.l. feīe.ff.ď sena.ḡ ⁊c̄. Preterea nobi
litas que habet̄ ex p̱genie nō durat vltra ꝓnepote3.
vt h nōt glo. ⁊. ĩ. dicā. Et sic ille q̄ nascit̄ ex ꝓnepote
nascit̄ ex nobli: nō tn̄ ē nobil'. ⁊ ista sūt v̄a: q2 p̱les seu
origo nō ē digitas: nec dat digitatē: vt h et ĩ aut. de

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG